

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2020. március – június

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, a kik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Imatémák
- 3 Isten népe a rostán
- 4 Barátságról és ifjúságról
- 10 Atyáink örökségéből
- 15 Zászlónk
- 16 Főtitkári levél
- 18 Koronavírus az ember megmentője?
- 19 Pünkösdi gondolatok
- 20 Megújító alkalom Vaján
- 21 Egyedül élők hete
- 24 Meghívó

Heti és havi rendszeres alkalmak

Imádkozunk egymásért most többet mint eddig!

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történetekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az egész országban a rendszeres és alkalmilag folyó lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségünkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvevők számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

„Nem olyanok vagytok-e a szememben, Izráel fiai, mint az etiópok? – így szól az ÚR. Én hoztam föl Izráelt Egyiptomból, a filiszteusokat meg Kaftórból és az arámokat Kírből! Az én Uram, az ÚR szemmel tartja a vétkes országot. Eltörlöm azt a föld színéről! Bár mégsem pusztítom ki egészen Jákób házát – így szól az ÚR. Mert íme, parancsot adok a népeknek, és megrostálom Izráel házát, mintha rostában ráznák, melyből egy szem sem esik a földre. (Ám 9,7-9)

Ki is volt valójában Ámósz? A 12 kispróféta egyike. Kispróféta nagy tettekkel. Kr előtt 760-740 közé tehető szolgálatainak ideje. Nevének jelentése: akit Jahve hordoz. Júdeai születésű /Déli országrész/ Tekoából származó pásztor, és fügetermesztő. Tehát tehetős ember, aki saját nyájjal, és saját birtokkal rendelkezett. Mégis Isten személyes elhívására elhagyta régi életét, feladta régi vágyait, elment az ő földjéről, rokonsága köréből, és az Úr szolgálatába állt. Biztos sokat időzött a fügefafa alatt csendességben, beszélgetve az Úrral, mint Natanael, akit név szerint ismert az Úr. Istentől kapott küldetése az Északi országrészbe, Samáriába, és környékére szólt. Az általa vitt üzenetek a választott néphez szóltak, azokhoz, akiket Jeroboám elszakított, és bálványimádásra készítetett. Ma is minden kiszakadás a gyülekezetből, az EKLÉZSIÁBÓL ilyen lelki eltorzuláshoz, elzüllesztéshez, vezet, tévelygésbe visz. Ámósz tehát mai szóval kifejezve laikus volt. Nem végzett teológiát, nem volt felszentelt pap, nem végzett prófétaiskolát, kultikus szokás szerint nem kenték fel, de Krisztus Lelke lakott benne, és Krisztus szerelme szorongatta. „Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemről prófétáltak, 11 kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonyosságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről

és az ezeket követő dicsőségről.” (1Pt 1,10) Élő hite volt, és élő kapcsolata volt Izrael Istenével.

Tudjuk, hogy nagy események történtek, ébredések indultak az egyháztörténelem során, amelyek egyszerű embereken keresztül, laikusok által mentek végbe. Gondoljunk csak Lutherre, vagy Spurgeonra, de sorolhatnánk a neveket végtelenül. Sokan talán névtelenül, de örök nyomot hagyva Isten népének életében. A múlt századi ébredés, melynek egyik zászlóvivője az akkor Bethánia Egylet volt, Alcsútról indult egy kis imakörből. Mária Dorottya, és József főherceg imaköréből.

„A Bethánia Egylet, bár megalakulásában az említett lelkészek döntő szerepet játszottak, alapvetően mindig laikus mozgalom volt. Igyekezett a CE mozgalomra jellemző módszereket (evangelizációk, konferenciák, csendesnapok, bibli-órák, vasárnapi iskolai munka, személyes lelkigondozás stb.) nálunk is meghonosítani. Az Egylet célja: a keresztyén könyörülő szeretet gyakorlása és az igazi keresztyén élet felvirágoztatása. A tagok szolgálatra való odaszánását elfogadva, az Úr felhasználta őket ébredési góccok (Szabolcs, Borsod, Dél-Magyarország, Budapest és környéke) kialakulásában. A lelki ébredés a 40-es évek végén bontakozott ki a legerőteljesebben. Ennek hatása volt, hogy a protestáns egyházak a

diktatúra éveiben sem sorvadtak el, sőt a fiatalabb generációból is sokan hitre jutottak azóta. 1950-ben politikai nyomással a Bethánia Egyletet feloszlatták.” (Részlet a Bethánia CE történetéből.)

Ma is nagy szükség van azoknak az egyszerű embereknek szolgálatára, akik élő hittel, odaszánt étellel, készek az ébredés szolgálatába beállni. Pál apostol is fontosnak látta a felébredteket szolgálatba állítani. „Téged is kérlek, igaz munkatársam, légy segítségükre azoknak, akik velem együtt fáradtak az evangélium hirdetésében, Kelemennel és többi munkatársammal együtt, akiknek neve föl van jegyezve az élet könyvében.” (Fil 4,3.) Ez a meghívás minden hívő atyafinak szól.

Miért kellett Ámószt küldenie Istennek? Mert Izrael pásztorai hűtlenek voltak, használhatatlannokká lettek, becstelenné váltak. Prófétaik hazugságokat szóltak, hitegették a népet, és az a nép, amely a pogányok világosságául küldetett, sötétséggé vált. Nem ők voltak hatással a környezetre, hanem a környezet lett hatással rájuk. Átvették a hamis isteneket, bálványimádókká lettek. *„Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást. Pusztza szóból nem okul a szolga, még ha megérti, akkor sem ad rá semmit.”* (Péld 28, 18)

Nos, bekövetkezett a tragédia, hogy elvadult a nép, de a másik része is igazzá vált, hogy nem hallgattak a szép szóra. Mikor hangzik el ez a kemény, és a büntetést kilátásba helyező beszéd, ez a fenyegető jövődőlés? Miután, Ámós többszöri közbenjárása, és megtérésre való felhívása eredménytelen maradt. *„Ezt mondja az ÚR Izráel házának: Engem keressetek, akkor életben maradtok! 5Ne keressetek fel Bételt, ne járjatok Gilgálba, Beérsebába se menjetek! Mert Gilgál*

fogságba jut, Bétel pedig megsemmisül. Az URat keressétek, és életben maradtok! Különben rátör József házára, mint a tűz, amely megemészti olthatatlanul Bétel miatt. Mert méreggé teszitek a törvényt, és az igazságot földre tiporjátok.” (Ám 5,4-7) Sértőnek érezték magukra nézve ezt a kijelentést, pont úgy, mint Jézus idejében, vagy a mai időkben élő kegyeskedők, álkegyesek. Amacjá főpap a királynál azért járt közbe, hogy tiltsa el Ámószt tevékenységétől, de őt nem lehetett megfélemlíteni, elhallgattatni, bátran helyt állt, és kitartóan végezte, amit Isten rábízott, vallva azt, hogy *„Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.”* (ApCsel 5,29)

Mi jellemezte az akkori korszakot? Vallási züllés, erkölcsi romlottság, a törvény lábbal tiprása, szegények elleni jogtalanság, jogtiprás, társadalmi visszasságok, hatalmi harcok, liberalizmus, a korszellem hatása Isten népének életében, gondolkozásában. Ámós ezek ellen emelte fel szavát. Visszatérő vád Isten részéről: *„...három sőt négy bűnéért nem bocsátok meg...”* és sorolja a környező pogány népeket. Jelképes szám jelentése, hogy totálisan romlott volt az akkori világ.

És ma? Gondoljunk bele, mi mennek végbe ma. sodomai, és gomorai állapotok uralkodnak. A gender elmélet, az egyeneműek házassága, a válás népszerűsítése, az abortusz törvényesítése, a szent dolgok, keresztény értékek gyalázása. Vajon miért fessegetik Európa határait idegen népek? Isten népének azonban sokkal nagyobb a bűne, ha nem különb a világtól. Így szól az Úr népéhez: *„Nem olyanok vagytok-e a szememben, Izráel fiai, mint az etiópok?”* (Ám 9,7) Vajon most milyen az Isten népe? A mai kereszténység milyen képet mutat? Nem

hódol-e be a korszellemnek? Vajon az evangélium nem cseng-e hamisan sokak ajkán? Nincsenek-e utálatosságok templomainkban, megtúrt bűnök sorainkban? A mai események, amelyek minket is érintenek nem figyelmeztetés-e részünkre? Nem nekünk szól-e: *„Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel!”* (Ám 4,12) Ma vajon nem igaz-e Isten népére, hogy a kegyesség erejét megtagadja, és csak annak látszatát őrzi? (2Tim 3,5) Ez a fenyegető jövődőlés, azért hangzik el, mert az Isten népe nem veszi komolyan az idők jeleit, és az Úr szavát, és nem törekszik a szent életre. Mi vajon látjuk-e az idők jeleit? Látjuk-e, hogy a 24. órában vagyunk? A zöldek arra a veszélyre hívják fel a figyelmet, hogy a klímakatasztrófa közel van. Ők azonban csak a láthatókra néznek, és a mulandót sajnálják, de nem látják, hogy egy nagyobb katasztrófa leselkedik a világra, Isten jogos ítélete, ami elől nem lehet elbújni. Az ítélet pedig Isten házanépén kezdődik. *„Mert itt van az idő, amikor elkezdődik az ítélet Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmessékednek Isten evangéliumának?”* (1Pt 4,17) Ez pedig azt jelenti, hogy Isten az Ő népét megrostálja, mert nem akarja teljesen elpusztítani.

Mielőtt a boldog jövő, Isten újjáéremtő munkája elkezdődik, előtte Isten az Ő népét megrostálja. Mi is a rostálás célja? Szétválasztás, megtisztítás. Azért rostál Isten, hogy a jót külön válassza a rossztól. A hasznosat, a haszontalantól. Az értékest az értéktelentől. Ezt bennünk, és közöttünk végzi el. Nem idegen ez a rostálás a Szentírás tanúsága szerint. Isten megpróbálta az övéit mindig. Mikor kohóba helyezte, fogságba vitte népét azt azért tette, hogy kiégjen a salak. Istennek többféle rostálya van. Volt a bátorság

rosta Gedeon idején. Csak 300-an maradtak. A negyvenes évek ébredése után jövő szorítások, üldöztetések is megrikították Isten népét. A türelem rostája a Szin pusztájában vándorlás idején. Az ígéretek rostája a honfoglalás előtt. A hit rostája a Rézkégyő felemelésekor a pusztában. Ezek mind Isten népének sorait érintették. Ami életünket megrázza, betegség, nyomorúság, üldöztetés, fájdalom az mind-mind Isten rostálása. Talán most is érzed, hogy mozog a rosta. Adj hálát Istennek, mert nem akarja, hogy elveszél, hanem hogy élj, hogy megerősödj.

Tudnod kell, hogy az ellenségnek is van rostája, és Isten megengedi neki, hogy használja, mert ez is javunkat szolgálja. Az ő célja viszont pont az, hogy elbukj. Ha Jóbót nem kérte volna ki a Sátán, sohase jutott volna el az Isten igazi megismerésére. Pétert ha nem kérte volna ki az ördög, soha nem jutott volna önismeretre, és alkalmatlan lett volna Jézus követésére. *„Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet.”* (Lk 22, 31-32) Az, hogy van ma is maradék, az az Isten kegyelmének munkája, Jézus közbenjárásának eredménye. Mai Ámósokra is igaz, „Jahwe hordoz..., az Úr megtart. Isten ma is azt ígéri: „...egy mag sem esik le a földre!” Legyél te ilyen megtisztított mag az Isten kezében, és engedd, hogy oda ültessen, ahova Ő akar. Legyen igaz ajkadon a megújító fogadalom: *„Igyekszem valódi keresztyén életet élni, főként abban a körben és helyzetben, amelybe Ő állított.”*

A CE Szövetség négy alapelve

1. Krisztusnak, mint Megváltónak személyes megvallása. A keresztyén ember Jézus Krisztust, Isten egyszülött Fiát, hit

6 Isten népe a rostán!

által Megváltójának ismeri, a teljes Szentírás alapján, a kegyelem és a hála tudatában, szüntelen alábbszállásával szóban és megszentelődő életben Róla tesz bizonyosságot és egyedül Isten dicsőségére igyekszik élni.

2. Szolgáló élet vállalása. Missziói és diakóniai munkát végez megbízatása alapján.

3. Hűség Krisztus egyháza / a gyülekezete iránt. Annak a gyülekezetnek

az életrendjében vesz részt, amelyhez helyileg tartozik.

4. Közösségvállalás minden Krisztusban hívővel. Testvéri kapcsolatra törekszik mindazokkal, akik Jézus Krisztus testének, az egyetemes Anyaszentegyháznak tagjai (felekezeti köziség).

(Ez a szolgálat elhangzott a tavaszi vezetői találkozón 2020.02.09-én)

Hajdu Zoltán

Lukácsi Vilma: Isten rostája

Óriási rosta az Istené:

elfér benne az egész világ!
Évezredek homokszem-népei
hullottak már a réseken át,
mert lassan bár, de mindig mozog,
elhullhatnak népek-nemzetek,
"szórólapátja van a kezében,
a szérűjét úgy tisztítja meg..."
Így a polyvától megtisztul a mag:
aki az Övé, az benne marad
a rostában.

És ugyanúgy fúj az idők szele,
ahogyan az Ő keze mozog:
kegyelmi évek derűje után
jönnek a próbák, ostorok.
Zörgés-zavargás van akkor belül,
mert rostálni a sátán is segít:
ragadozó szennyes keze benyúl
megzavarni az Isten szentjeit.
De csontos ujjá csak polyvát ragad,
aki Istené, az benne marad
a rostában.

Uram, érezzük: a rosta mozog,
de még mindannyian benne
vagyunk!
Fülünkbe hatnak éles csattanások,
a csontunkig fájó nyílalások,
és nincs erőnk, hogy megtartsuk
magunk!
Próbáid jöjjenek, vessződet áldjuk,
csak Te, uram, csak Te, soha más!
Verődjünk össze sebező lökéssel,
csak jaj! ne jöjjön a zuhanás!
Még ha csalódnunk kell is
egymásban,
csak benn maradjunk a Te
rostádban,
a rostában!

Hosszú hónapok után újra sikerült találkoznom a vajai ifi körrel. Nagy örömmel vettem észre, hogy új arcok, régi barátok is megjelentek. Általában, mint most is, egy körkérdésben mindenki elmondta mi történt vele a legutóbbi találkozás óta... Nagyon jó volt azt megtapasztalni, hogy nem a sablon válaszok voltak, hanem mindenki őszintén és mélyre hatóan elmondta élete eseményeit: kihívások, nehézségek, örömök, gyász, „mélyrepülés”. Rendkívül tetszik a fiatalok őszintesége! Együttlétünk témája a barátság volt.

Első feladatként mindenki folytat-ta a következő mondatot: Hadd meséljek a legjobb barátomról... Majd pedig két bibliai résszel foglalkoztunk:

„(Amint) az olaj és tömjénfüst öröm a szívnek, a gyengéd barátság vigasz a léleknek. A magad és az apád barátját ne hagyd el, s ne menj a testvéred házába, ha baj ér. A közeli szomszéd jobb, mint a távoli testvér.” (Péld24,9-10)

„Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért. Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek.” (Jn15,13-15)

A Biblia sokat foglalkozik a barátsággal, és több történetet is olvashatunk barátságokról. Valóban rendkívüli érték és fontos dolog a barátság! A feltétel nélküli, igazi szeretet-kapcsolatot élhetjük át egy

igaz barát mellett. Hálával tartozunk, ha van igaz barátunk, aki vigasztal, mellettünk van, és kitart mellettünk.

Arra a kérdésre, hogy „ - Mesélj, mikor tapasztaltad konkrét dologban a másik barátságát?”, minden jelenlévő örömmel mesélte tapasztalatait, melytől mindnyájunk szíve átmelegedett! (Lemondás, saját érdek hátrébb-tétele, kitartás, őszinte kitárulkozás.) Fontos mindent átgondolni, és mintegy kincset, megbecsülni, hogy micsoda ajándék a másik barátsága, amely ellenáll az időnek, a távolságnak és sok minden másnak!

Jézus állít példát elénk, hogy Ő hogyan szeretett! Példája felülmúlhatatlan: „életét adja barátaiért” Ő megette! Meghalt barátaiért a golgotai kereszten. Meghalt, hogy aki hisz Őbenne élhessen! A legnagyobb, amit adhatott! Szeretete lenyűgöző és érthetetlen! Ilyen az igaz barát! Akinek Jézus a Megváltója, azt az embert Jézus a barátjának nevezi! Kitüntető állapot! Jézus az én barátom!

Ő odaadó szeretettel oda-adta magát Érted! Példát adott. Te mit adsz oda a barátodnak? A barátodat odaadó szeretettel szereted? Mit adnál neki? Odaadnád a legjobb ruhádat, telefonodat, cipődet, ebédedet? Cselekvő szeretettel szeress! Oda+adó szeretettel szeress!

Vaja, 2020.02.29

Lengyelne Csapkovics Éva

Ha engeded, hogy életed hajóját a Szentlélek lendítse előre, akkor megtapasztalhatod, mit jelent a szeretet sodrában élni.

Simon András

Elmélkedés egy ígéről:

"Ő pedig felelvén, monda atyjának: Ímé ennyi esztendőttől fogva szolgálok néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vígadjak. Mikor pedig ez a te fiad megjött, a ki paráználkával emésztette föl a te vagytonodat, levágattad néki a hízott tulkot." (Lk 15,29-30)

Az idősebb fiú nem volt sem lázadó, sem tiszteletlen. Ott volt az apja mellett, szorgalmasan dolgozott. Látszólag meg volt elégedve és boldog volt, de a szívében mégis elégedetlen volt és lehet, hogy amit az apjáért tett, azt tiszteletudásból, kötelességből tette, nem szeretetből. Ha boldog lett volna, akkor nem tört volna ki belőle ilyen fájdalmasan az irigység. Tulajdonképpen hazudott, amikor azt állította, hogy ő semmit sem kapott, hiszen amikor a kisebbik fiú kikérte a rászó részt, akkor ő is megkapta a részét, hiszen az apjuk elosztotta közöttük a vagyont.

Lehet, hogy a nagyobbik fiú is szeretne volna kipróbálni a világot, de nem volt hozzá mersze. Ő járt jobban és mégis ő volt a szegényebb, mert nem látta meg azt, hogy az, hogy az apjánál lakhatott, dolgozhatott, biztonságot adott neki. Igazán nem volt mit irigyelni a kisebbik fiútól, hisz az megjárta a

poklokot.

Olyan szörnyű ez, amikor a Sátán meg tudja győzni sokszor a hívő embereket is arról, hogy azoknak jobb, akiknek nem kell megtartaniuk az Isten parancsait és bármit megtehetnek, "élvezhetik" az életet. Természetesen ez hazugság, csak egy ördögi mézes madzag, amire ha ráragadnak a "legyek", ott is lelik a halálukat.

Az irigység elvakítja az embert és így az nem látja, hogy ő is kapott, sokat, nem csak a másik. Vigyáznunk kell erre, nehogy rárepüljünk mi is a Sátán hazugságaira. Aki az Úr, annak mindig van miért hálát adnia és nincs oka az irigykedésre. Nem annak a jó, aki tékozol és nincs benne semmi felelősségtudat, hanem annak, aki az Úr félelmében él. Istennel élni a legnagyobb biztonság és megtiszteltetés. Áldott legyen az Úr Neve, mindörökké! Ámen.

*Lelkes Andrea,
Dunaszerdahely*

Gonosz gyűlölése

„Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet” (Ef.4,27)

Sátán ellenségeskedése azért lobbant fel az emberiség ellen, mert Isten szeretete és irgalma Krisztus által az ember felé fordult. Sátán szeretné meghíúsítani Isten tervét, az ember megváltását; szeretné meggyalázni Istent keze munkája eltorzításával és bemocskolásával; fájdalmat akar okozni a Mennyben; és be akarja

tölteni a földet jajszóval és nyomorúsággal.

E bajnak pedig az az oka - mondja -, hogy Isten embert teremtett. Az ember lelkébe plántált krisztusi kegyelem támaszt ellenségeskedést Sátán ellen. E megtérítő kegyelem és megújító erő nélkül az ember örökre Sátán foglya maradna; olyan szolgál

aki mindig készségesen teljesíti Sátán parancsát. De a Lélek új alapelve harcot támaszt ott, ahol korábban béke volt. A Krisztustól kapott erő teszi képessé az embert arra, hogy a zsarnokot és a bitortlót elutasítsa. Azok, akik nem szeretik a bűnt, hanem gyűlölik, akik ellenzik és legyőzik azokat az indulatokat, amelyek fogva tartják őket, olyan erő birtokában vannak, amely kizárólag felülről származik.

Sátán ordító oroszlánként keresi zsákmányát. Minden gyanútlan fiatalon kipróbálja aljas fortélyait. Egyedül Krisztusban van biztonság. Kizárólag az Ő kegyelmével tudjuk sikeresen visszaverni Sátán támadását. Sátán azt mondja a fiataloknak, hogy van még elég idő, ezért még most az egyszer, utoljára nyugodtan belemártózkodhatnak a bűnbe. Azonban ez az egyetlen bűn megmérgezi az életüket. Egyszer se merészkedjétek tiltott területre! Ezekben a

veszedelmes napokban, amikor mindenfelől a bűnre és romlottságra való csábítás leselkedik, a fiatal küldje fel a Mennybe szívből jövő kiáltását: *"Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját?"* És bárcsak nyitva lenne a füle, bárcsak hajlana a szíve arra, hogy meghallja a feleletben rejlő utasítást! *"A te beszédednek megtartása által!"* (Zsolt 119,9).

Ebben a romlott korban az ifjúság egyedüli biztonsága, ha Istenbe veti bizalmát. Isteni segítség nélkül a fiatalok képtelenek lesznek uralkodni emberi szenvedélyeiken és vágyaikon. A szükséges segítség Krisztusban található meg.

Mondjátok együtt az apostollal: *"De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, az által, aki minket szeretett"* (Róm 8,37). *"Megsanyargatom testemet, és szolgálóvá teszem"* (1Kor 9,27).

Internetről

Légy az Úrral egyedül

Ha szólni akarsz,
 hogy szavad vágjon, mint a kard,
 ha vágyol rá, hogy
 amit Ő tesz, csak azt akard,
 Igéje csendjében,
 légy az Úrral egyedül!

Ha azt szeretnéd,
 hogy Ő vezesse lépteid,
 az a szíved vágya,
 hogy eltörölje vétkeid,
 Golgota csendjében
 légy az Úrral egyedül!

Ha vágnál lenni,
 családi körben fény,meleg,
 s nagyon kívánod,
 hogy legyen egész nap veled,
 a hajnalban, csendben,
 légy az Úrral egyedül!

Szikszai Béni

Atyáink örökségéből!

Folytatás az előző számból.(2020/1.szám)

Mustármag

1941/7. számból.

Ki a te fegyverkovácsod?

A Sámuel első könyve 13. fejezetben olvassuk a következő igét: *„Kovácsot egész Izráel földjén nem lehetett találni... és egész Izráelnek a filiszteusokhoz kellett lemenni, hogy megélesítse ki-ki a maga kapáját, szántóvasát, fejszéjét, sarlóját. Minthogy megtompulának...”*

Kinek volna kellemes mindezt elszenvedni, de amilyen kín és gyötorem az életlen eszközzel „barmolni”, olyan gyönyörűséges az élessel dolgozni.

Az életlen ekével megszakad a jószág, az életlen kapa elhagyja a gyomot, az életlen fejszével nem lehet kivágni a fát, az életlen sarlóval nem lehet learatni az érett gabonát.

Apám mindig az mondogatta, hogy a fenés nem időveszteség. Gondolj csak rá most, miért olyan izdagszagú a munkád? Miért van benne annyi emberi erőfeszítés? Azért, mert minden erőddel azon voltál, hogy megszabadulj a neked „kellemetlen” emberektől. Balgatag dolog volt. Rájöttem én is, hogy a legtöbb hasznat ezek szereztek nekem. Élesre köszörülték fegyvereimet. Tompák a fegyvereid? Térj vissza a számodra elhordozhatatlannak hitt emberekhez, mint Hágárnak vissza kellett tértie úrnője kemény keze alá, meglátod, hogy kikovácsolják eszközeidet.

Ekéd nyomán hasad a hant, kapád nem hagy gyomot, fejszéd nyomán faóriások dőlnek ki, sarlód tiszta tarlót hagy és dőlnek előtted a rendek és sorakoznak a kévék. Életlen eszközzel pedig évekig elkínlódhatsz, nem lesz eredmény.

Nézz szét magad körül! Ismerd meg, ki

a te fegyverkovácsod és adj hálát érte az Úrnak. Az Úrnak igaz szolgája „leke szenvedése árán” tanulja meg látni. Pálnak sokat kellett az Úr nevéért szenvedni, azért lehetett olyan élesre köszörült eszköz az Úr kezében.

Csendesedj el az Úr előtt és állapítsd meg: Ki a te fegyverkovácsod?

Szikszai Béni

Fegyverletétel

„...ki-ki csak mosódáskor teszi vala le fegyverét” (Neh 4,23b; Károli)

Jézus elfogadásával minden megváltozik a bűnös ember életében. Idejét, pénzét, erejét az Úrnak ajánlja örömmel. Beáll azok közé. akik Jeruzsálem felégett és lerombolt kőfalát újraépítik. Ez a szolgálat építőmunkából és fegyveres készenlétből áll. (Neh. 4,17; Károli)

A fegyvernek akkor is kéznél kell lenni, amikor a pihenés idején megszakadt az építésnek kezük által folyó munkája. Az ellenség éber és elszánt, bántja a kőfalnak milliméternyi emelkedése, minden repedés betömése. Mindent rátett, hogy kezünket levegye a munkáról, vagy valamiképp megfosszon fegyvereinktől.

A kőfalépítésére egésze életünket rászánt bűnösöknek egyetlen okból szabad letenniük a fegyvert és ez a „szabad” többet jelent a „kell”-nél. Az Ige szerint ez a mosódás.

Talán különösnek hangzik előtted, szeretett munkás és fegyveres társam, mégis megkívánja Isten tőled a naponta való fegyverletételt. Nem az ellenség előtt való magad megadását kívánja, hanem azt, hogy a munkában és az állandóan éber készenlétben megfáradva megállj előtte pihenésre térésed előtt, mert szükséged van, hogy a rád rakódott por, verejtékeddel keveredett sok szenny lemosassék rólad, mivel te magad nem tudod lemosni.

A hívő életnek áldott idejei a nagy harcok, amikor „a nagy és rettenetes Úrra emlékezve” harcolunk „testvéreinkért”, fiainkért, leányainkért, feleségeinkért, házainkért” (4,14), mert ezekben nyilvánul meg Istenünk Úr volta az ellenség felett is, de a harci zajban megfeszült idegekkel vívó hívő bűnösnek nem lenne ereje újabb harcra, de még arra sem, hogy „nagy kedvvel dolgozzék” (4,6), mert a verejtékünkkel itatott ruha gyötri a testet, kényelmetlen, a tisztátalanná lett testben minden meglankad. Ezért van szükség az áldott mosódásra.

Szeretett munkás és fegyveres társam, szoktál odaállni munkába állító Urad elé egy-egy fárasztó viaskodás, vagy hosszúranyult építőszolgálat után, hogy most gyöngéd kezével, nagy szeretettel mosogasson meg?

Erre a megmosódásra csak azoknak nincs szükségük, akik ma nem dolgoztak, vagy akik nem akarnak dolgozni. Aludni a dolgozót bírálgatni, riasztó híreket hozni, egyre azt hajtogatni, hogy elég magas és erős már a kőfal, hagyjuk már abba a nagy

sietést, ehhez valóban nem kell megmosakodni. [szerkesztői betoldás – vagy akkor ha megszoktuk a szennyet és nem törődünk a undorító testszagunktól amely taszítja az emberlelkeket] De ébren lenni, a lankadókat bátorítani, magad serénységével másokat is gyorsabb munkára készíteni – csak nagyon frissremosott lélekkel lehet.

És hadd mondjam meg neked, hogy a fal építésénél, az életedet halálasztó fegyveres szolgálatnál is szebb percek a megtisztító Úrral való együttlét percei. A Jézussal való pihentető, erőt sugárzó együttlét nagyobb öröme szolgál Uradnak minden serénységednél, amellyel a kőfalon dolgozol. Urad ott van veled egész nap, míg verítékezte rakod a köveket az épülő falra, mindent jól tud, sok az öröme benned, de amikor esténként számba veszi hűségese szolgáit, mégis szomorú, ha te nem borulsz eléje, nem hajolsz tisztogató kezére, inkább álomradülsz a napi munkában felszedett sok tisztátalansággal.

Minden harcoshoz van legalább egy kedvenc fegyvere, amit nem szívesen hagy el magától. Isten gyermekeinek is mind megvannak a maguk kedvenc fegyverei, legalább, aminek forgatásában legügyesebb, amivel mindjobban megtanult már viaskodni az ellenséggel. Valamilyen fegyverhez mindegyikünk ragaszkodik. És ha készek is vagyunk sokszor arra, hogy odaálljunk az este jöttével megtisztító Urunk elé, legalább egyik kezünkkel görcsösen markoljuk azt a fegyvert, amellyel aznap sikerünk volt. Jézus azonban úgy vár, hogy kezünk üres legyen. A magamutogató, fegyverére, büszke szolga nem tudja egész szeretetét, ragaszkodását, őszinteségét, az Úrra irányítani, valami kevés, bizony sokszor

legalább a fele, ha nem több: a fegyvernek, vagy a vakolókanálnak jut. Az eszköz fontosabb lesz, mint a munkába állító Úr.

Tudom, szeretett munkatársam, hogy nehéz letenni a fegyvert, de Jézus tisztogató kezét csak akadályozhatja, sebezheti kezedbentartott vagy derekadon hagyott fegyvered éle. A megmosatás örömeiben felejts el, hogy mit tettél ma érte, nem engedi, hogy gondolataid végzett munkádon pihenjenek, mert Ő akar pihentetni. Ő akar üdíteni drága vére azért ömlött olyan bőven, hogy legyen miben megfürösztteni téged, amikor érette lep be a por és hevült át a tested. Igazi kedvet a holnapi munkára, a még hevesebb harcra éppen az ad, hogy utána az Isten Fiának keze tisztít meg.

Csendesedj el, oldd le övedről fegyveredet, ujjaid engedjék el a keményen szorított kardmarkolatot, készülj a mosakodásra!

Nem is tudod, mennyire belepett a por, nem is vetted észre munka közben, hány helyen marta fel kezedet a kemény kő, sebek borítanak, kisebbek-nagyobbak. Jézus vár, hogy bekötözzessen, megmos-

son, nézd nem ellenséged, győzelmeidet és vereségeidet jól tudja, nem kell villogtatnod előtte fegyvereidet: csak enged, hogy mosson, tisztítson, karjába vegyen, kedves hűséggel szemedbe nézen, engedetlenségeidért szelíden fedjen, add át magad az Ő megmosó szeretetének, nézz újra a kereszt kibeszélhetetlen vallomására, értsd meg, hogy nem a szolgálat, nem az éber vigyázás tesz téged kedvessé Isten előtt, hanem a Fiú vére, amely megtisztít minden bűntől.

Ha minden szolgálatod után odaállsz eléje, szolgálataidról mit sem szólva, csak megmutatva neki sok szennyedet, Ő megmos téged és üdőbb lesz a pihenésed, frissebb az ébredésed és kora reggel majd Ő adja kezedbe fegyvereidet, hogy este ismét találkozzatok.

Amikor egy-egy harcnak, nehéz vagy könnyű szolgálatnak vége, ne felejtsd: Jézus vár, hogy megmoshasson, tedd le fegyvereidet, engedd át magad tisztító szeretetének, áldottabb lesz a holnapod, erősebb a kőfalnak általad épített szakasza.

id. Zimányi József

id. Zimányi József: „A tizenharmadik forduló”. (Részlet)

Isten hadjárata.

Az utolsó napot is éppoly tehetetlen és tudatlan várakozással töltötte Jerikó, mint az ostrom első napját. A hetedik nap pedig más volt, mint az előző hat.

Jerikó talán éppen a hetedik napot gondolta teljesen csendesnek. Izráel a szombatot csendben, Isten előtti elpihenésben szokta tölteni, most pedig még korábban megmozdult a tábor, mint

az előző hat napon. Amint a falak alatt elvonultak, mindegyik arcán valami különös izgalom és visszatartani alig tudott győzelmi öröm ült. Izráel tudta, hogy a mai napon az Úr cselekedni fog. Most már nem a megadás reménye, hanem az Úr hatalmas kezének csapása volt Izráel szeme előtt. Jerikó csak külső változást látott az ostromban. A lényeg ugyanaz volt: ugyanaz a felvonulás, ugyanaz a

beosztása a felvonuló hadnak.

Izráel népe minden forduló után hangosabban hallotta verni a szívét. Amint fogytak a méterek lépéseik alatt a hetedik fordulót jelző kürt szavára figyeltek csak, amikor kiáltaniuk kell és a fal leszakad.

Gyermeki és e világ szerint esztelen reménykedés volt ez s ha Jerikó tudta volna, hogy az Úr milyen ígéretet tett népének, bizonyára kacagva vonultak volna otthonaikba s életük legnagyobb tréfájaként nevettek volna Izráelt és különös Istenét.

Ráháb azonban tudta, hogy valami történi fog. Ő engedelmesen egybegyűjtve háznépét, a szabadulást várta. Nem tudta hogyan, de tudta, hogy jönni fog.

Igy érkezett el a hetedik forduló. Az előző hat nap körüljárásával együtt a tizenharmadik fordulás volt. Az utolsó napon Isten megismételte azt, amit előzőleg hat napon át cselekedett. A kürtök most hatszor annyi ideig szóltak, az Úr most hatszor annyi időt töltött a körülhordott láda révén a falak közelében, mint eddig naponként, Isten népe most hatszor annyi utat tett meg. Valami félelmetes sürgetés tetszik meg ebből a különös rendből.

Isten megismételte ajánlatát.

Emlékeztette Jerikót az egész addigi kegye-

lemi időre, arra a hat napra, amelyhez hasonló Jerikó életében még nem volt. Isten így cselekszik. Mielőtt a kegyelem ideje véget érne, az Úr mégegyszer heves ostromba fog. Mégegyszer felkínál mindent. Mindent elmond mégegyszer, amit eddig mondhatott, azután egészen átmenet nélkül kiönti az ítéletét. Igaz, hogy a kegyelmi idő utolsó percében is meg lehet térni, de igaz az is, hogy az utolsó perc elmulasztása után már nincs még egy perc töredéke sem. Eljön az idő, amikor Isten már nem ismétli meg, amit addig olyan türelmesen ismételt, amikor már nem kínálja és semmi árért sem adja, amit addig ingyen kínált.

Te most pénz nélkül és ingyen, csupán gonosz szíved feltétel nélküli megnyitásával, őszinte meghódolással, amellyel kegyelemre kiszolgáltatod magadat, megnyerheted Istent magát. Jézus vére alatt megtisztulva az egész idvesség és Istenünknek minden áldott ígérete hiánytalanul a tied lehet. Múltad vétkei, a kegyelemmel szemben eddig tanúsított kevélységed mind megbocsáttatnak. AKAROD-E?

Folytatás a következő számban.

MÁR CSAK NÉHÁNY FELVONÁS

"A világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot."

(János 16,33)

Isten nem titkolózik. Előre megmondta, hogy lesznek az életünkben nehézségek. Betegségek gyötrik majd a testünket. Összetörik a szívünk, amint egy kapcsolat véget ér. A halál elválaszt a szeretteinktől, és háborúk dúlnak a nemzetek között. Ezekkel mind számolni kell. De nem kell rögtön megrémülnünk, ha az ördög nagy lármát csapva megjelenik a színen. Urunk befejezettnek tekinti a munkáját. „Elvégezett” (Jn 19,30) A csatának vége. Legyünk éberek, de ne ijedjünk meg semmitől! A forгатókönyvet már lezárták. A sátán egy ideig még szabadon jár-ke, de ez már nem tart sokáig. Csak néhány felvonás van hátra, azután a zárójelenetek, és a Sátán ideje lejár.

Jelen vagyok!

- Én jelen vagyok, amikor egyedül vagy.
- Én jelen vagyok, amikor elveszettnek érzed magad.
- Én jelen vagyok, amikor elhagynak téged.
- Én jelen vagyok, amikor úgy gondolod, valami nem megy tovább.
- Én jelen vagyok, amikor kétségbeesett és szomorú vagy.
- Én jelen vagyok, amikor félelem és szorongás tör rád.
- Én jelen vagyok, amikor senki sem akar téged.
- Én jelen vagyok, amikor falak választják el tőled barátaid.
- Én jelen vagyok, amikor gondjaid miatt már aludni sem tudsz.
- Én jelen vagyok, amikor valaki szenvedést okoz neked.
- Én jelen vagyok, amikor nagy veszélyben forogsz.
- Én jelen vagyok, amikor beteg vagy és segítségre szorulsz.
- Én jelen vagyok, amikor képtelen vagy egyedül megoldani problémáid.
- Én jelen vagyok, amikor a világot darabokra török.
- Én jelen vagyok, amikor egy kicsit több szeretetre van szükséged.
- Én jelen vagyok, amikor nagy fájdalmakat érzel.
- Én jelen vagyok, amikor senki sem tartozik hozzád.
- Én jelen vagyok, amikor rossz a lelkiismereted.
- Én jelen vagyok, amikor hozzám kiáltasz.
- Én jelen vagyok, amikor megtérsz hozzám.

Jelen vagyok Én, mint a Nap, amely meleget és vidámságot ad neked.

Jelen vagyok Én, mint szívedet megörvendezettető virág.

Jelen vagyok Én, mint szeretettel beburkoló felhő.

Jelen vagyok Én, mint utadat megvilágító fény.

Jelen vagyok Én, mint egy olyan szem, amely szeretettel néz rád.

Jelen vagyok Én, mint olyan kéz, amely gondoskodva fogja kezéd.

Jelen vagyok Én, mint olyan szív, amely mindig érted dobog.

Én úgy vagyok jelen, mint barátod, aki soha nem hagy cserben.

Én úgy vagyok jelen, mint nővéred, aki gondoskodásával körülvesz.

Én úgy vagyok jelen, mint bátyád, aki örömdben és bánatodban melléd áll.

Én úgy vagyok jelen, mint édesanyád, aki együtt érez veled és egészen megért.

Én úgy vagyok jelen, mint édesapád, aki örök életet ad neked.

Én mindig érted vagyok jelen, végtelenül szerető Istened.

Ma nemzeti ünnepünk van. (2020 március 15-én járvány miatt interneten)

Ha kimegyünk az utcára zászlókkal találkozunk a városban. Mit is jelent a zászló? A zászló a hovatartozást jelöli meg. Valakinek, vagy valaminek a fennhatósága alá tartozni. A háborúkban a csatákban a zászló azt jelentette, hogy a zászlót kítűző birtokolja azt a területet. Ott az ő jelenléte és védelme az uralkodó.

Az Énekek éneke 2,4.-ben egy zászlóról van szó, egy kítűzött zászlóról, ahol azt mondja nekünk az ige: „Zászlója fölöttem a szeretet.”

Mit is jelent ez nekem, újszövetségi embernek? Az én Istenem tűzte ki fölöttem ezt a zászlót. Ott van fölöttem bárhol vagyok, bárhová megyek. A zászló azt jelenti, az ő tulajdona vagyok, az övé vagyok, én az én Istenemhez tartozom.

Amit ezen a zászlón találok, az az Isten szeretete. De nemcsak úgy általánosságban van ráírva, hogy Isten szeret, /mint az autókra ragasztott matricákon/ hanem az van ráírva erre a zászlóra, hogy engem személy szerint szeret az Isten. Megkeresett és megtalált. Nagyon sokba került az én Istenemnek, hogy erre a zászlóra ráírja az ő szeretetét. Az Ő szeretetének a jelét, mert az ő szeretetének a jele a kereszt. Ott mutatta meg azt, hogy mennyire szeret, amikor az Ő Fiát adta értem, aki meghalt és feltámadott. Az Ő Fiának a vérével írta rá erre a zászlóra az Ő szeretetének a jelét. A kereszt durva hegyével írta rá, és véste bele ebbe a zászlóba, hogy el ne feledkezzen róla, hogy mennyire szeret.

Én megtehetem azt, hogy elutasítom ezt a zászlót, és kítűzők egy másik zászlót magam fölé. Ráírhatom az én erőnyeimet, kiválóságaimat, az én büszkeségemet, az én jelentőségemet. Ráírhatok sok

mindent, amiről Pál azt írja, hogy kárnak és szemétnak ítél mindent, csak azért, hogy a Krisztust megnyerje. De én döntöm el, hogy akarok-e az ő zászlója alatt élni. Akarom-e az ő fennhatóságát? Akarok-e Ő hozzá tartozni?

A zászló nem elrejtést jelent, hanem kihirdetést. Az én Istenem nem elrejtteni akarja ezt a szeretetet, nem titokban akar szeretni, nem szégyell engem senki előtt. Nemcsak hogy nem szégyell, hanem büszkén mutogat engem. Ezt a szeretet kapcsolatot meg akarja mutatni mindenki előtt, hogy Ő vállal engem, és Ő ezt zászlóval hirdeti. Ha ez alatt a zászló alatt vagyok, az Ő szeretetének a védelmében vagyok, és Ő ezt a védelmet teljes mértékben kiterjeszti fölem, ami egy hihetetlen védelmet jelent.

Ha próbák, nehézségek, aggodalmak jönnek az életemben, sokszor megkérdőjelezem, hogy valóban ott van fölöttem ez a zászló? Az én Istenem minden lehetséges módon meg akarja mutatni, és bizonyítani akarja, hogy ő szeret. Nekem ekkor is erre a zászlóra kell tekintenem, amire az ő szeretete van ráírva. Sőt, erről akarok énekelni. Milyen boldog szív az, ahol Krisztus ki tudta tűzni az ő zászlóját, ahol Krisztus uralma elég, és mindenkinek felett való. Az ő szeretete a múltamat befedi, a jelenemet hordozza, és ez az én egyetlen jövődóm. Erre a szeretetre rábízhatom magam. A szívem nem akar mást, csak az Ő teljes uralmát.

Én nem akarom elrejteti ezt a zászlót. Az én környezetemben mindenkinek meg akarom mutatni, ezt hirdesse az életem. Ezt szeretném megérteni, megragadni, a magamévá tenni, hogy „zászlója fölöttem a szeretet.”

Dr Dave Coryell
 General Secretary
 World Christian Endeavor

Főtitkári levélből részlet

Az a bátorítás, amit ma a Zsolt 34,8-ban olvastam, hogy az Úr angyala tábort jár az őt féltők körül és megszabadítja őket.

Először: Jelenleg a világunk a pánik állapotában van a koronavírus terjedése miatt, a Közel-Keleti olajtermelés körüli kihívások tovább sokkolták a pénzügyi piacokat, a kormányzatokra nehezedő kihívások sok testvért érintenek ezen üzenet címzettei közül is, és sok dolog miatt a globális média pánikot és hisztériát keltett.

A CE mottó igéje a Róm 12,1-2. A kulcsüzenet a második versben található, ahol Pál ezt írja: *„Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával”*. Az „igazodás” itt azt jelenti, hogy „ne olvadjatok be, ne formálódjatok egy masszába”. A világ és az ellenség elsődleges eszköze a félelem. Péter 1. levelében azt olvassuk, hogy az ördög, mint ordító oroszlán szertejár. Üvöltő oroszlán senkit nem sebesített még meg ... , de bizonyára félelmet kelt.

Mi, hűséges keresztyének azt tanultuk az 1Ján 4,16-ban, hogy az Isten szeretet. Ezen a tényen szeretnék elidőzni. AZ ISTEN SZERETET! Azután azt olvassuk, hogy ezen a világon magabiztosak leszünk, mert olyanok vagyunk, mint ő. Nézzük meg a 18. verset! *„A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.”* Mindenki számára egy nagyszerű időszak ez, hogy életre keljünk! Lehetőségünk van, hogy megosszuk Isten tökéletes szeretetét a pánikban, félelemben és reménytelenségben lévő környezetünkkel. Bármit hoz is a jövő, az életünkben megmutatkozó isteni szeretet győzni fog!

A globális járvány miatt sok utazást és eseményt el kellett halasztani. Ezek közé tartozik a CE Csendes óceáni régió találkozója Hawaiiban. Jelenleg kéthetes kötelező karantén előírás van érvényben azok számára, akik Hawai-ra kívánnak repülni és onnan bizonyos Csendes-óceáni szigetekre tovább utazni. Nem ismeretes, hogy a helyzet jobb lesz, vagy romlik a következő hetekben, hónapokban. Mivel a rendezvényre most kell megvenni a repülőjegyeket, a csapat úgy döntött, hogy elhalasztja a rendezvényt. Valószínűleg 2021 júliusában lesz megtartva, de a csapat Michael Warren vezetésével pénteken konzultál ezeknek a döntéseknek a meghozataláról.

Végezetül, tudom, hogy többeknek el kellett halasztani utazásaikat a koronavírus helyzet miatt. Én is több utat lemondtam, vagy elhalasztottam. Isten sok feladatot bízott ránk, és igyekszünk majd személyesen is találkozni, amikor elmúlik a potenciális háromhetes karantén veszélye.

Kérem, keressetek a kérdéseitekkel, gondolataitokkal és kapcsolódjunk egymáshoz az imádságon keresztül.

Békesség mindnyájatoknak!

Dr Dave Coryell, Főtitkár
 C.E. Világszövetség

Annyi szívben felébred valami
hívogató vágy: útra kelni egyszer.

Járni, amerre Jézus lába járt.

Látni a Golgotát látó szemekkel.

Hallgatni az olajfák suttogó
beszédét... azt a titkos, bús beszédet.

A szent helyen, hol imádkozva vérezett,
belenézni a holdas éjszakába.

Ellátogatni kis Betániába,
mindenüvé, amerre elhaladt.

És lélekben királlyá gazdagodni
a szent, ezer emlékű út alatt.

Nekem ez a vágy idegen maradt.

Más volt a vágyam:

Nőtt... növekedett...

lett belőle sóvárgás, akarat,
követelés: egyedül arra menni,
amerre Jézus lába most halad.

Nem von a régi csodák földje.

Új csodák életföldje vár.

Feltámadást, erőt ujjongva hirdet
a százvirágba zsendülő határ.

S az élő Krisztus feltámadva jár.

Magyar nyomort gyógyít. Édestestvérem
vak szemét nyitja színre, fényre meg.

S bár útait szememmel el nem érem,

A lelkeken sejtésük átremeg.

Mért mennék messze, idegen vidékre

keresni, földi útja merre vitt?

Most akarom a lépteit követni:

Az élő Krisztus lépteit.

Túrmezei Erzsébet

Maradj Velem!

„Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr
Jézus halálát, hogy a Jézus élete is látható
legyen a mi testünkben.” (2Kor 4,10)

Meghaltál, hogy örökké éljek,
bűnné lettél, hogy bűntelen
legyek, ha megtisztít a véred.
FELTÁMADOTT maradj velem!

Füle Lajos

A koronavírus az ember megmentője?

Ismeretlen szerző!

- Az emberiség azt a betegséget kapta, amire SZÜKSÉGE volt.
- Már nem értékeljük az EGÉSZSÉGET, ezért kaptunk egy betegséget, hogy megértsük, hogy az EGÉSZSÉGÜNKKEL FOGLALKOZNI KELL!
- Már nem értékeljük a TERMÉSZETET magunk körül, ezért kaptunk egy betegséget, melynek köszönhetően keveset tudunk a természetben tartózkodni.
- Már elfelejtetünk családként élni, ezért kaptunk egy betegséget, amely bezárt minket otthonainkba, hogy MEGTANULJUNK ISMÉT CSALÁDKÉNT ÉLNI!
- Már nem TISZTELJÜK AZ IDŐSEKET, ezért kaptunk egy betegséget, amely emlékeztet az ő esendőségükre.
- Már nem értékeljük az EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓKAT, ezért kaptunk egy betegséget, amely emlékeztet minket PÓTOLHATATLANSÁGUKRA.
- Már nem TISZTELJÜK A TANÁROKAT, ezért kaptunk egy betegséget, amely bezárta az iskoláinkat, melynek köszönhetően a szülők próbálják tanítani a gyermekeiket.
- Azt gondoltuk, MINDENT MEGVEHETÜNK, mindenhol ott lehetünk, azzal, és akkor, amikor csak akarunk, ezért kaptunk egy betegséget, amely megmutatja, mennyire nem természetes és magától értetődő mindez,
- SZABADIDŐNKET a bevásárlóközpontokban töltöttük, ezért kaptunk egy betegséget, hogy megértsük, A BOLDOGSÁGOT NEM LEHET MEGVENNI!
- Nagyon sokat foglalkoztunk A KÜLSŐNKEL, hasonlítottuk magunkat MÁSOKHOZ, ezért kaptunk egy betegséget, amely MASZKKAL takarja el arcunkat, hogy megértsük A VALÓDI SZÉPSÉG nem ott rejtőzik.
- Azt gondoltuk, A FÖLD URAI VAGYUNK, ezért kaptunk egy betegséget, hogy ez a láthatatlan kórokozó MEGSZELÍDÍTSEN bennünket.
- Ez a betegség nagyon sok mindent ELVESZ tőlünk, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy újból ÉSZREVEGYÜK, hogy mi az IGAZÁN FONTOS az életben.
- Sajnos olyan betegséget kaptunk, amelyik pontosan RÁNK VAN SZABVA...
- Néha a LEGDRASZTIKUSABB körülmények hozzák ki belőlünk a LEGJOBBAT.
- Túl fogjuk élni a vírust, túl fogjuk élni ezt a krízist, és ha TANULUNK belőle, ha levonjuk belőle a következtetéseket, ha HÁLÁSOK tudunk lenni mindazért, amivel már rendelkezünk, megerősödünk, jobbak leszünk és SZEBB JÖVŐ vár ránk.

Élő Reménységünk forrása!

Jézus szólít:

„Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt. 37,4)

„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek - ami azt jelenti: Velünk az Isten.” (Mt. 1,23)

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magaság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”
(Róm 8,38-39)

Isten irántunk megmutakozó szeretete feltétel nélküli, megelőlegezett szeretet. Ő már akkor szeretett, amikor még a világon sem voltunk, sőt meg sem fogantunk az anyaméhben. De már akkor is ott voltunk az ő teremtői és megváltó tervében. Teremtmény számára ez felfoghatatlan, mert hogyan szerethetnénk valakit, akit nem ismerünk, sőt kívül van a tér és idő lényünket behatároló korlátain? Isten viszont Jézus Krisztus által megnyitotta az eget, és ezzel szétfeszítette, megsemmisítette ezeket a korlátokat, hogy a világ semmilyen külső tényezője ne szakíthasson el minket az ő szeretetétől. Arra csak magát az embert „tette képessé”, hogy kilépjen szeretetének fénysugarából. Isten szeretetétől tehát csak mi magunk választhatjuk el saját magunkat. Ezért amíg tart az ő kegyelmének ideje, éljünk úgy, hogy ne távolodjunk el az isteni szeretet biztonságát nyújtó hatókörétől!

Mennybemenetele óta Krisztus már nincs a földön, de a harmadik isteni személy, a Szentlélek által továbbra is jelen van a világban. A Lélek kiáradása nyomán, az első pünkösdkor történt csoda révén jött létre az ő Anyaszentegyháza, amely lényegében szeretetének és gondviselésének megnyilvánulási helye, és ugyanakkor a Szentlélek munkálkodásának színtere. A Lélek munkálja ugyanis az emberben

azt a hitet, amellyel Krisztus magához kapcsol, hogy „haszonélvezői” lehessünk az ő szeretetének.

Pünkösöd nélkül lényegében értelmét veszti a karácsony, a nagypéntek és a húsvét is, mert csak a Szentlélek tudja megadni minden ember számára azt a hitbizonyosságot, hogy a születés, a megfeszítés és a feltámadás az az Isten irántunk tanúsított, szeretetéből bekövetkezett eseménysorozat, amely kizárólag az emberért történt.

Imádság: Istenünk, szeretetnek és kegyelemnek Atyja! Hálát adunk neked teremtésünk és megváltásunk csodájáért. Mert hálával tölti el szívünket az a biztos tudat, hogy a te szereteted gazdag forrásából nap mint nap meríthetünk, hogy ez a mennyei fénysugár beragyogja életünket. Kérünk, segíts minket, hogy életünk minden percében ez a világosság vezessen, és ne térjünk le az általad kijelölt utunkról, hanem mindenben, amit cselekszünk, ezt a tőled kapott szeretetet áraszuk szét a világban. Add a te Lelkedet áldott ajándékképpen, hogy bennünk elvégzett munkája nyomán általunk is minél többen felismerhessék a te Jézus Krisztusban megjelent szeretetedet. Ámen.

[#https://erdelyinaplo.ro/csendes-ora/punkosdi - gondolatok #](https://erdelyinaplo.ro/csendes-ora/punkosdi-gondolatok)

A megpróbáltatás nem más, mint álcázott áldás. John Wesley

Szövetség Megújító alkalom Vaján,

2020. 02. 11.

„Asszony megszabadultál betegségedből. És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent.” (Lk 13,12b-13)

Egy zsinagógában tanított Jézus még pedig szombat napon. Megfigyelhetjük, Jézus többször tesz ilyet, hogy szombaton tanít, és közben valakit meggyógyít. Arra akar rávilágítani, hogy Ő a szombatnak is ura.

Ebben a történetben is tanítás közben csoda történik, mert volt ott egy asszony, akiben betegség lelke lakott 18 éve, és annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem volt képes felegyenesedni. Mikor Jézus azt mondta neki: „Asszony, megszabadultál betegségedből. És rátette a kezét, ő nyomban fel-egyenesedett, és dicsőítette az Istent.”, megjelenik a kegyelem Jézus személyében. Ennek az asszonynak az életében 18 éve történt valami, amiről nem beszél az ige. Feltehető, hogy valami okkult dolog kötözhetette meg. Ennek ellenére járt templomba, vágyakozhatott Isten szabadítására.

Az Úr ezt látta, ezért oldotta el kötelékeit, hiszen hitét látva, Ábrahám leányának nevezi. Hány ember van ma is ilyen helyzetben. Szabadítást csak Jézus adhat. Nehezen ismerjük fel magunkon

főleg a lelki megkötözöttség (agykontroll, jóga) következményeit. Jézus tudja világosságra hozni ezeket az életünkben, és ha kérjük, meg is szabadít belőle. Egyéb kötelékeink is lehetnek (kedvenc bűneink, amiktől nem akarunk megválni). Hallottunk a szombat törvényéről—Krisztus vagy szombat.

Az Újszövetség embere Krisztus feltámadását ünnepli vasárnap. A hívő embernek mindent szabad, de nem minden használ Mindent szabad, de semminek ne váljon rabjává. (liberalizmus) Törvényeskedő – Szekta: Szabályokhoz igazodva, öltözetben, párválasztásban, zenében stb.

Amikor receptet adok valakiknek, mert az az igazi, ahogy én oldottam meg a problémát: Vigyázzak, ne lépjek Isten helyébe! A szolgálat után közös beszélgetés.

Jelenlévők létszáma: 13 fő,ebből 6 fő vendég testvér volt.

Az alkalmat Hajdu Zoltán misszió titkárunk vezette.

Cs.Kovács Katalin lejegyezte.

Tartsd Rajtam a szemed, ne csak útmutatásért, hanem erőért is! Sosem vezetek olyasmire, amikhez ne adnám meg az erőt. Ezért is olyan fontos az Én akaratomat keresni mindenben, amit teszel. Nagyon sok kiégett keresztény van, aki úgy gondolja, hogy a több mindig jobb, és szellemietlennek tartja, hogy nemet mondjon.

Ahhoz, hogy megismerd akaratomat, idő kell tölteni Velem – élvezve a jelenléteimet.

Ez nem terhes feladat, hanem gyönyörűséges kiváltság. Megmutatom neked az Élet ösvényét: teljes Öröm van Nálam: és az Én jobbomon gyönyörűségek (vannak) örökké.

Sara Young

EGYEDÜL ÉLŐK HETE

Kedves Testvérek!

Amint sokan tudjátok, az „Egyedül élők hetét” on-line módon tartottuk meg, ami azt jelentette, hogy a naponkénti három előadásról videó-felvételek készültek, amelyeket a www.ce-union.hu honlapunkra a Galéria gyűjtőbe töltöttünk fel és az internetes kapcsolattal rendelkező testvérek ezeket a szolgáltatásokat meghallgathatták, sőt még most utólag is meghallgathatják. Az internetes eszközzel nem rendelkező egyedül élő testvérek, akik ezt igényelték, a szolgáltatok szövegét leírt formában utólag postán kaphatták meg. E szolgáltatok közül egyet közlünk az alábbiakban minden kedves Olvasónk számára „kóstolóul”.

Egyedül élők hete 2020. június 17.
szerda délelőtt

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunktól, az Úr Jézus Krisztustól. Ámen

Figyeljünk ma Ján 9,14-27. és a Kol 1,13-t.

(Olvassuk el a kijelölt igeszakaszt!)

„Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába.” Kolossé 1,13

Az előző napon az az igevers, amit Jézus önmagáról és az Atyáról mondott, az világította meg számunkra, hogy Jézusnak nem emberi képességei vannak, hanem olyan hatalma, mint senki másnak, hiszen azt mondta magáról, hogy „én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30). Itt pedig, ha a Kolossé levél bizonyágtételére figyeltünk, akkor azt olvashatjuk, hogy „Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába.” Itt az „Ő” egyértelműen a szeretett Fiúnak

az Atyját jelzi, vagyis magát a mennyei szent Istent. Amit tehát az Úr Jézus Krisztus mondott önmagáról a János 10,30-ban, azt Pál apostol a Kolossé levélben ugyanígy megerősíti, hiszen a szeretett Fiúnak az országa, ahova mi, emberek átmehetünk, csak úgy lesz a miénk, ha az Atya átvizs bennünket. De hogyan visz át?

Ha megfigyeltük a Kolossé-verset, azzal indít, hogy Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából. Isten szabadító Isten. Neki van hatalma a gonosz szellemi erőknél a kezéből, hatalmából megszabadítani, bármilyen erőseknek tűnnek is azok, és bármekkorák is. Jézus a világ világossága, szabaddá és látóvá tesz azért, hogy mi magunk is megismerjük a világosságot. A sötétség hatalma alól tehát van, aki szabaddá tesz, van, aki megszabadít.

Az elolvasott történetben egy vakon született embernek a meggyógyításáról hallottunk, ami itt a problémázó farizeusok szavaiból kiderül, hogy szombaton történt. De vajon mire érdemes jobban figyelni? Arra, hogy melyik napon történt, vagy erre a szóra, amit ki is mondunk, hogy „történt”? Megtörtént valami, ami addig nem volt, létrejött. A sötétség hatalma alól tehát van, aki megszabadít, van, aki szabaddá tesz, van, aki hatalmasabb a gonosz szellemi erőknél. Ő az, aki átvitt bennünket szeretett Fiának az országába, aki megszabadított a gonosz szellemi erőktől. Ez a szabadítás, ahogyan az első keresztyének is nevezték Jézust görögül: „szótér”, magyarul szabadító. Ez a szabadítás, ha emberileg nézzük, Jézusnak a képességei közé tartozik. Hiszen megszabadítja azt, akinek a nyelvét gúzsba kötötte egy gonosz lélek, megszabadítja azt, akiben légiónyi gonosz lélek van, Ő az, akinek van hatalma, ereje megszabadítani azt, aki a

sötétség hatalmában vergődik. Ez a vakon született ember is, ha nem is valamilyen szellemi sötétségben, de valóságos sötétségben élt. Ha becsukjuk a szemünket, mindannyian csak sötétséget látunk, nem látjuk a fényt, a bennünket körülvevő világozságot, csak sötétséget látunk. Eszembe jut egy mesterember, aki különféle víz-, gáz- csőhálózáttal, fűtésszereléssel foglalkozott, és elmondta, hogy egyszer egy vak házaspárhoz vitte a gáztűzhelyet bekötni, ahol hallotta, hogy telefonon felhívták őket, és mondta a vak ember, hogy „hú, látom, mennyire gyönyörű.” Azt mondja a mesterember: „hogyhogy látja?” Nem a szemeivel látta, hanem a kezeivel érzékelte azt a gáztűzhelyet. Nem úgy látott, mint ahogyan mi látunk, mert sötétségben élt. De nem ő az egyetlen, aki sötétségben élt, hanem ez az ember is, aki vakon született. Valóságos sötétség volt, ami körülvette születésétől fogva, több mint negyven éven keresztül. Olyan sötétség, amelyik meghatározta az életét és az életvitelét, de jött Valaki, aki megállt egyszer mellette.

Nem úgy fordultak oda Jézushoz a tanítványai vagy a többi ember, aki körülvette őket, hogy segíts már rajta. Talán nem is gondolták, hogy valaki megszabadíthatná ezt a vakon születettet, hanem elkezdtek kikutatni az okokat, hogy miért született vakon. Volt két tippjük, Jézus azonban azt mondta, hogy nem ő vétkezett és nem is a szülei, hanem ennek az állapotnak célja van, a cél pedig nem más, mint hogy „nyilvánvalóvá legyenek rajta az Isten cselekedetei” (Jn 9,3) Isten cselekedete pedig az, hogy a sötétségből világosságra vezet. Az Isten cselekedete az, hogy a gonosz szellemi erőknél a sötétségből, a kezéből megszabadít, és világosságra vezet. A Világnak a Világossága pedig megszabadította ezt az embert,

megszabadította a sötétségből, de nem csupán attól a fizikai sötétségtől, amely több mint negyven éven keresztül jellemezte, hanem az emberektől való félelemtől is megszabadította. Lehet látni, hogy azokkal az emberekkel, akiknek tekintélye volt, akikkel a szülei is csak olyan „módjával beszéltek”, és nem akartak konfrontálódni, velük a meggyógyított ember teljes szabadsággal beszél. A sötétségnek semmilyen hatalma nincsen többé rajta. Amikor megkérdezik tőle, hogy szerinte kicsoda ez az ember, mit gondol Jézusról, akkor azt mondja ez a vakon született, hogy próféta, nem akárki, hanem olyan ember, akinek köze van az Istenhez. Nincsen benne félelem, vallást tesz Jézusról. Később, amikor találkozik Vele, akkor meg is ismeri Őt valóban olyannak, amilyen. Hiszel te az Emberfiában? – kérdezi tőle Jézus. Ez a vakon született, de meggyógyult ember visszakérdezi, hogy ki az, Uram, hogy higgyek benne? Szinte azt mondja, hogy: Látni szeretném, tudni, ismerni szeretném, és hinni szeretnék Benne. Akkor Jézus két dolgot mond neki. Az első, hogy látod Őt, a másik az, hogy veled beszél. Ekkorra már a farizeusok kiközösítették ezt a vakon születettet, de meggyógyított embert. Jézus ezt mondja neki: látod Őt, vagyis Ő szabadított meg, és veled beszél, akkor is, ha mások kiközösítettek. Akkor ez az ember leborulva imádja Jézust. Megszabadult minden sötétségtől. Vallást tesz Jézusról, mert ez az ember már Jézusé, és leborulva imádja Őt.

Van azonban egy másik sötétség is, nem csak az, ami a vakon születettet körülvette. A lelki sötétség, amely a látni és ismerni nem akarásból következik, vagyis valaki nem akar látni, nem akar ismerni, ezért marad sötétségben. Nem véletlenül

összegezi Jézus ennek a beszélgetésnek a tartalmát és az eredményét, és azt mondja az ellenfeleinek, *„ha vakok volnátok, nem lenne bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök.”* (Jn 9,41) A lelki sötétség valóban a látni és ismerni nem akarásból következik. Mindig ellenkeznek vele, soha nem akarják elfogadni a legnyilvánvalóbb dolgokat sem, amelyeket Jézus bizonyít. A gonosz szellemi erők mindig elvesznek valamit, hogy megakadályozzák a látást.

Mit vesznek el? Elveszik a nyitottságukat Jézus felé és a vakon születésnek a valós magyarázata felé, hisz nem akarják tudni, hogy miért született vakon az a férfi. Az okot keresgéli a farizeusok, és nem akarnak tudni a célról, amit Jézus mondott. Nincs nyitottságuk Jézus felé sem. Mindig lezárnak, egy falat, egy leplet húznak Jézus és önmaguk közé. Továbbá, elvették ezek a gonosz szellemi erők a tények elfogulatlan vizsgálatának a képességét is. Nem elfogulatlanul vizsgálják meg azt, hogy hogyan jött meg egy vakon születettnek a látása (így fogalmazznak „jött meg”). Azt is kérdezik, hogy mit mondasz arról, aki megnyitotta szemedet. De hogyan jön meg a látás? Az nem jön meg csak úgy. Annak mindenképpen van valami oka. Ezek az emberek nem elfogulatlanul vizsgálják a tényeket. Azért kérdezik a vakon születettet, hogy majd kimondhassák róla, hogy kiközösítünk téged. A döntést már azelőtt meghozták, hogy bármilyen lépést tettek volna a tények feltárása felé. Olyan előítéllettel rendelkeznek, amelyet nem is akarnak elvetni maguktól. Az ilyen előítélet is akadály a annak, hogy mi megismerjük a világo sságot, hogy helyes ismeretünk legyen Jézus Krisztusról.

Elvették a józan gondolkodás képességét is a gonosz erők: a látó ember szerint

próféta az, aki meggyógyította. A sötét erők hatalmában lévő emberek szerint viszont bűnös. Rá akarják erőltetni az akaratukat erre a meggyógyított emberre. *„Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.”* (Jn 9,24) Bátran válaszol nekik: *„Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: bár vak voltam, most látok.”* (Jn 9,25) Nyíltan megvallja, hogy prófétának tartja, és nyíltan vállalja a Jézussal való közösséget. A gonosz, ártó lelkek elvették Jézus ellenfeleitől az együtt gondolkodás szándékát is: ugyanazt kezdik előlről a vakon született emberrel való beszélgetésben: mondd el nekünk, hogy hogyan gyógyított meg. Egyszer már hallották, és az a vakon született ember belátja, hogy itt nincs értelme másodszor, harmadszor vagy századszor is elmondani ugyanazt, hanem felteszi nekik nyíltan a kérdést: *„Miért akarjátok ismét hallani? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?”* (Jn 9:27b) Ugyanazt kezdik előlről, mert nem tudták a sötét gondolkodásukat ráerőltetni a meggyógyított vakon születettre.

Vajon mire ismerünk rá? Van valamilyen magatartásforma, ami megjelent már a mi életünkben, a gondolkodásunkban? Érdemes Isten Igéjének a mérlegére tenni! Mi gátol abban, hogy rábízd magad az Isten szeretett Fiára? Mi gátol abban, hogy téged is átvigyen szeretett Fiának az országába Ő, aki egy a Krisztussal? Látod-e Őt és hallod-e Őt? A vakon születettnek azt mondta, hogy látod Őt, és aki veled beszél, Ő az. Látod-e Őt a lelki szemeiddel? Hallod-e Őt az Igéjén keresztül?

Adja meg az Isten, hogy te is látó és halló ember legyél, aki a Világ Világo sságának a fényében jár. Ámen.

Kohn Zsolt Mhály I.p.

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk **országos csendesnapunkra**, amely
Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem! címmel
2020. szeptember 19-én 10 órakor kezdődik
3525 Miskolc, Kossuth u.17.
Református Székházban.

Ennek keretében tartja Szövetségünk **éves rendes Közgyűlését**,
amely egyben **Választási Közgyűlés** is.

Szolgálak:

Miklóssy József elnök, Hajdu Zoltán missziói titkár, Tokodiné Timea alelnök, Takács Ferenc,
Tokodi László jelölő/számláló bizottsági elnök, Gyurkó József főtitkár, közösségvezető
az éneklést vezetőik és még sokan mások.

Program:

- 10,00 Közgyűlés megnyitása, Köszöntés, imádság 32. Zsolt. 1-2. (Hajdu Zoltán)
10,15 Ének. Nagy vagy te Isten... 146. H.
10,20 Előadás: Bölccse teszlek! 32. Zsolt. 8a. (Miklóssy József)
10,45 Ének. Az Úr csodásan működik... 223. H.
10,55 Igei szolgálát: „,megtanítalak, melyik úton kell járnod! 32. Zsolt. 8b
(Gyurkó József?)
11,20 Ének. Adj új erőt, Urunk... 3. H.
11,30 I. rész: Választási ismertető (Gyurkó József)
12,00 Ebédszünet, szavazatok leadása
13,00 Ének. Isten élő Lelke jöjj... 77.H.
13,10 Közgyűlés II. rész: (Levez.: Gyurkó József)
- beszámoló (elnökségi, közhasznúsági, ellenőrző bizottsági),
- 2019. évi zárszámadás,
- 2020. évi költségvetés,
- LSZH megszüntetése .
14,10 Választás végeredményének kihirdetése (Tokodi László szám.biz. elnök)
14,30 Ének. Jézusról csak róla...
14,35 Záró áhítat: „Rajtad lesz a szemem!” 32. Zsolt. 8c. (Takács Ferenc)
15,00 Imaközösség (Vez.: Tokodiné Timea)
15,40 Záróének, áldás.

Ebédszünetben étkezéséhez meleg teával, szendvicsekkel és süttikkel tudunk hozzájárulni.

Bethánia CE Szövetség

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30. Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán, Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725